

Arrest

nr. 166 498 van 26 april 2016
in de zaak RvV X/ IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 september 2015 tot weigering van verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, toegestaan op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 september 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, geboren te M. op [...]1961.

Bij schrijven van 28 november 2013 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) in.

Op 17 januari 2014 verklaarde de gemachtigde deze aanvraag ontvankelijk.

Op 4 april 2014 heeft de arts-adviseur bijkomende medische gegevens opgevraagd.

Op 7 juli 2014 verstrekke de arts-adviseur een medisch advies.

Op 10 juli 2014 verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gegrond waarna verzoeker in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van 4 oktober 2014 tot 23 september 2015.

Op 11 juni 2015 legde verzoeker medische stukken voor met het oog op de verlenging van zijn tijdelijk verblijf.

Op 11 september 2015 verleende de arts-adviseur het volgende advies:

“NAAM : H., M. (R.R.: [...])

Mannelijk

nationaliteit: Marokko

geboren te M. op [...]1969

adres: [...]

Ik kom terug op uw vraag voor herevaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om verlenging van de machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 28.11.2013.

Ik verwijst hierbij ook naar het eerdere medisch advies van mijnentwege van 07/07/2014 in het kader van hoog risico acute myeloïde leukemie als gevolg van leukemische omvorming van de ziekte van Vaquez. Na initiële inductie-chemotherapie (HOVON 102 protocol) werd overgegaan tot allogene stamceltransplantatie. D.d. 07/07/2014 was er sprake van nog recent uitgevoerde allogene stamceltransplantatie en een hiermee gepaard gaande lopende immunosuppressieve behandeling met tacrolimus en opvolging in een stamceltransplantatiecentrum, met een voorziene behandelingsduur van 1 jaar.

Het volgende medisch getuigschrift werd door de betrokkene voorgelegd ter staving van de aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging:

- Medisch getuigschrift d.d. 21/05/2015, opgesteld door dr. GV, geneesheer-specialist in opleiding voor inwendige geneeskunde.

Dit aanvullend medisch getuigschrift bevestigt dat deze 46-jarige man gekend is met acute myeloïde leukemie waarvoor in 2013 chemotherapie volgens HOVON protocol en in januari 2014 allogene stamceltransplantatie, waarna starten van immunosuppressiva.

Er blijkt uit dit medisch getuigschrift verder dat de betrokkene momenteel geen therapie krijgt, dat hij nu voornamelijk opvolging krijgt (controle om de 8 weken) en dat er momenteel ziekte in remissie is. Dr. Vermeersch attesteerde in dit medisch getuigschrift nog dat controleraadpleging om de 8 weken nodig is.

In betrokkenes medische voorgeschiedenis is melding gemaakt van Ziekte van Vaquez (2011) en een geperforeerd bulbaair ulcus (2010); uit het voorgelegde medisch getuigschrift blijkt geen huidige lopende noodzakelijke medische behandeling in deze context.

Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift blijkt mijns inziens niet dat het hier huidige ernstige medische problematiek met een huidig risico in de zin van het artikel 9ter betreft cfr. uit het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift blijkt niet dat er in deze context een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is, er blijkt in deze context evenmin een huidige noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren en er blijkt niet dat er in dit

5

verband een huidig risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling, zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst.

Samenvattend kunnen we besluiten tot ernstige hemato-oncologische problematiek die met behandeling gestabiliseerd is: daar waar er ten tijde van het eerdere medisch advies van mijnentwege van 07/07/2014 sprake was van nog recent uitgevoerde allogene stamceltransplantatie en hiermee gepaard gaande lopende immunosuppressieve behandeling met tacrolimus en opvolging in een stamceltransplantatiecentrum met een voorziene behandelingsduur van 1 jaar, blijkt uit dit aanvullend medisch getuigschrift dat deze behandeling intussen beëindigd is en dat er momenteel ziekte in remissie is; de betrokkene krijgt momenteel geen therapie, enkel opvolging (controleraadpleging om de 8 weken).

Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen.

Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift blijkt niet dat mantelzorg op dit ogenblik strikt medisch vereist is bij de betrokkene.

Wat betreft de beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst, Marokko: Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- Informatie afkomstig uit de MedC01-databank die niet-publiek is':
 - o van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 11/12/2013 met het unieke referentienummer MA-3132-2013.
 - o van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 14/05/2015 met het unieke referentienummer BMA 6784.
- Informatie bekomen via <http://www.chuibnrochd.ma/> (geraadpleegd op 07/09/2015).
- Informatie bekomen via <http://vwww.alazharoncologie.com/> (geraadpleegd op 07/09/2015).
- Informatie bekomen via <http://www.oncologienakhil.com/> (geraadpleegd op 08/09/2015).

Uit deze informatie blijkt dat internistische (hematologische en/of oncologische) zorgen beschikbaar zijn in Marokko.

Wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst, Marokko:

- Verwijzend naar de Nota Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf d.d. 09/09/2015:

"Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijke opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Marokko. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

Wat de financiële toegankelijkheid van de zorgen betreft, kunnen we naar enkele instanties en projecten verwijzen waarop betrokkene beroep kan doen. Zo is er Amo. Amo staat voor Assurance Médicale Obligatoire. Het is opgericht voor werknemers uit zowel de publieke als uit de private sector. De werknemers en de werkgevers dienen een bijdrage te leveren. Ze moeten 54 dagen van bijdrage leveren in een periode van 6 maanden kunnen aantonen, voorafgaand aan de ziekte alvorens ze kunnen profiteren van de financiële steun van de AMO. Er zijn verschillende aandoeningen en behandelingen die deels warden terugbetaald door de CNOPS (publieke sector) en de CNSS (private sector)2 -> zie hiervoor ook de website van ANAM.

Daarnaast is er ook de Ramed. Ramed staat voor Régime d'assurance médicale des économiquement démunis. Het is één van de verschillende luiken van de dekking van de medische basiszorg. Het is gebaseerd op principes van sociale bijstand en nationale solidariteit. Het regime is bedoeld voor de economisch zwakkere die geen deel uitmaken van het systeem van de verplichte ziekteverzekering (AMO). De mensen die kunnen profiteren van dit regime zijn zonder onderscheid gedekt door deze vorm van ziekteverzekering. De zorgen worden verstrekt in de publieke ziekenhuizen, andere publieke gezondheidsinstellingen of diensten die afhangen van de Staat. Ook medicatie valt hieronder.

We kunnen eveneens de Fondation Mohamed V vermelden. Deze stichting van Koning Mohamed V heeft tot doel om de armen en behoeftigen van de Marokkaanse maatschappij te helpen. Ze hebben projecten voor vrouwen, gehandicapten, kinderen, humanitaire projecten (leveren van voedselpakketten vooral tijdens de ramadan), ze werken ook rond het toegankelijk maken van gezondheidszorg voor de armen in de Marokkaanse maatschappij.

Wat betreft de toegankelijkheid van de nodige medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E. V.R.M. (Arrest RVV nr. 81574 van 23 mei 2012)."

Uit deze informatie kunnen we besluiten dat er geen bezwaren zijn wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst, Marokko.

Conclusie

Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze acute myeloïde leukemie bij de betrokkene, behandeld met chemotherapie volgens HOVON protocol (in 2013) gevolgd door allogene stamceltransplantatie (in januari 2014) en waarvoor regelmatige medische opvolging, zoals hierboven beschreven, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien medische opvolging beschikbaar en toegankelijk is in Marokko.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Marokko.

De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd."

Op 14 september 2015 nam de gemachtigde de beslissing dat het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet langer verlengd mag worden.

Dit is thans de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 11.06.2015 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, deel ik u mee dat, overeenkomstig artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) en art. 13§3,2° van de wet van 15 december 1980, aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten heeft ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 28.11.2013. Dat dit verzoek door onze diensten op 10.07.2014 gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 04.10.2014 tot 23.09.2015, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden(en):

Er worden medische elementen aangehaald voor HM. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 11.09.2015 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Marokko.

Derhalve dient de aanvraag tot verlenging van het BIVR geweigerd te worden.

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1)dat betrokkene lijdt aan een ziekte die reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2)dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkene dient door uw diensten te worden ingehouden.”

Op 14 september 2015 heeft de gemachtigde tevens een beslissing genomen tot bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is thans de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

In zijn enig middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9ter en 13 van de Vreemdelingenwet, van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij licht zijn enig middel toe als volgt:

“Eerste onderdeel

Aan verzoeker werd een machtiging tot verblijf toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vermeld als ‘Vreemdelingenwet’).

Dit houdt in dat, op het ogenblik van de beslissing, zijnde 10 juli 2014, werd geoordeeld dat verzoeker leed aan een ziekte op zodanige wijze dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (artikel 9ter Vreemdelingenwet), en dit minstens sinds het ogenblik van de aanvraag 28 november 2013.

De thans (eerste) bestreden beslissing betreft de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf. Artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt het volgende: “[...]”

De aanvraag van verzoeker tot verlenging van de machtiging tot verblijf kan dus geweigerd worden enkel wanneer de omstandigheden (op grond waarvan de machtiging werd verleend) niet langer bestaan of zijn gewijzigd op voldoende ingrijpende en niet-tijdelijke wijze.

De bestreden beslissing steunt op het verslag van Dr. K. G. d.d. 11 september 2015.(stuk 2)

Hierbij dient vastgesteld dat Dr. K. G. geen enkele eigen onderzoeksdaad heeft gesteld, maar enkel is voortgegaan op de voorgelegde medische attesten. Nochtans bepaalt artikel 9 van vermeld Koninklijk Besluit dat er “dient te worden nagegaan (“vérifier”)”. Dit houdt in dat de arts van Dienst Vreemdelingenzaken zelf onderzoeksdaaden ten aanzien van de aanvrager dient te verrichten.”

In zijn eerste onderdeel acht verzoeker artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet geschonden.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”

Verzoeker meent hierbij dat de term “nagegaan” impliceert dat de arts-adviseur onderzoeksdaten moet stellen die verder gaan dan onderzoek van de voorgelegde medische attesten.

De Raad meent dat de tekst van de voormelde bepaling van het voormeld Koninklijk Besluit duidelijk is en enkel spreekt over “nagegaan”, hierin kan niet meer gelezen worden dan er staat en blijkt niet dat het onderzoek dat moet gedaan worden, noodzakelijkerwijs verder moet gaan dan een onderzoek van de voorgelegde medische attesten.

Op deze grond blijkt geen schending van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet.

Het eerste onderdeel is ongegrond.

“Tweede onderdeel

Anderzijds dient vastgesteld dat het advies tot de conclusie komt dat de omstandigheden zijn gewijzigd op voldoende ingrijpende en niet-tijdelijke wijze. Nochtans wordt verzoeker nog steeds door gespecialiseerde artsen opgevolgd. Hij heeft onder andere om de acht weken een controleraadpleging bij de oncoloog. Indien de medische toestand van verzoeker definitief ten goede zou zijn gekeerd, zou de oncoloog het niet nodig achten om elke acht weken op controleraadpleging te komen. Verzoeker betwist niet dat zijn medische toestand verbeterd is, maar op basis van de voorgelegde medische attesten is het voorbarig om te stellen dat dit op definitieve wijze zijn zijn. Het advies van Dr. K. G. is kennelijk onredelijk waar het oordeelt dat de wijziging van de medische toestand van verzoeker een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft. Artikel 9 van het vermelde Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 wordt geschonden. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen. Het is duidelijk dat de bestreden beslissing in onredelijkheid is tot stand gekomen. Zij steunt immers volledig op het advies van Dr. K. G. De materiële motiveringsplicht wordt dan ook geschonden.”

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om, zoals verzoeker aanvoert, na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker meent dat het advies van de arts-adviseur kennelijk onredelijk is nu hij meent dat niet kan gesteld worden dat zijn medische toestand op voldoende ingrijpende en niet-voorbijgaande wijze is verbeterd. Hij acht deze beoordeling voorbarig nu de verbetering, die verzoeker uitdrukkelijk erkent, niet definitief is.

De Raad stelt vast dat de arts-adviseur uitdrukkelijk in haar advies van 11 september 2015 verwijst naar haar eerder advies van 7 juli 2014 en benadrukt dat er toen nog sprake was van een recent uitgevoerde stamceltransplantatie en een hiermee gepaard gaande lopende immunosuppressieve behandeling met tacrolimus en opvolging in een stamceltransplantatiecentrum, met een voorziene behandelingsduur van 1 jaar. De stamceltransplantatie gebeurde in januari 2014. Uit het administratief dossier blijkt dat zij in dat advies van 7 juli 2014 omwille van de voormelde gegevens van oordeel was dat teneinde een goede continuïteit van de medische zorgen te garanderen een terugkeer naar Marokko vanuit medisch standpunt op dat ogenblik niet aangewezen leek. Ze stelde hierbij dat dit na een jaar moest worden overgegaan tot een herevaluatie aan de hand van recente verslagen hematologie-oncologie. De arts-adviseur baseert zich op het door verzoeker voorgelegde medisch getuigschrift van 21 mei 2015 van specialist in opleiding G.V. waaruit blijkt dat verzoeker thans geen therapie krijgt, dat hij nu opvolging

krijgt, nl. een controle om de 8 weken en dat de ziekte momenteel in remissie is. De arts G.V. attesteerde dat controleraadpleging om de 8 weken nodig is. Vervolgens wordt de beschikbaarheid en toegankelijkheid in dit advies nagegaan en stelt de arts-adviseur vast dat internistische (hematologische en/of oncologische) zorgen beschikbaar zijn in Marokko en dat er instanties en projecten zijn waarop verzoeker beroep kan doen teneinde toegang te krijgen tot de nodige medicatie en opvolging.

De Raad kan zich bij zijn beoordeling niet in de plaats stellen van de arts-adviseur, doch hij kan de beoordeling enkel onwettig bevinden wanneer zij zou getuigen van een kennelijk onredelijk handelen, wanneer bij de medische beoordeling essentiële elementen uit het dossier zouden zijn miskend of zijn standpunt geen enkele steun vindt in de uitdrukkelijke bewoordingen van de voorgelegde attesten en hiervoor geen redelijk motief kan worden weerhouden. De Raad meent *in casu* dat verzoeker niet kan hard maken dat de arts-adviseur essentiële elementen uit het dossier zou miskend hebben, dat zij kennelijk onredelijk zou gehandeld hebben nu het standpunt wel degelijk steun vindt in de bewoordingen van het voorgelegde medisch attest. De arts-adviseur volgt immers het standpunt van de behandelende specialist dat nog controle om de acht weken vereist is, doch heeft hiervan de beschikbaarheid en toegankelijkheid in het herkomstland positief beoordeeld en rekening houdend met al die gegevens geoordeeld gezien de medische opvolging beschikbaar en toegankelijk is in Marokko en er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland en verzoeker daarom niet langer voldoet aan de voorwaarden voor een verblijfsmachtiging. Deze beoordeling komt de Raad niet voorbarig over.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangenomen.

Het tweede onderdeel is ongegrond.

“Derde onderdeel

Het vermelde advies van Dr. K. G. stelt dat er een medische opvolging beschikbaar en toegankelijk is voor verzoeker in zijn land van herkomst. Er wordt gesteld dat in Marokko de “Ramed” bestaat, die de medische zorgen zou waarborgen in publieke ziekenhuizen. Er wordt evenwel niet aangetoond dat er wel degelijk publieke ziekenhuizen bestaan, dat zij voorzien zijn van een oncologische/hematologische afdeling, en of zij wel degelijk toegankelijk zijn. Evenwel wordt nergens concreet aangegeven op welke wijze de nodige medische zorgen in de concrete situatie van verzoeker beschikbaar zijn. Zal hij enige tussenkomst kunnen genieten en in welke mate; is de voor verzoeker benodigde zorg toegankelijk en betaalbaar? Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en materiële motiveringsplicht worden geschonden. Het middel is gegrond.”

In zijn betoog in het derde onderdeel gaat verzoeker voorbij aan de uitdrukkelijke verwijzingen die de arts-adviseur heeft opgenomen in het advies van verscheidene websites van al dan niet universitaire ziekenhuizen waarvan de afdrucken zich eveneens in het administratief dossier bevinden. Uit deze informatie blijkt, zoals verweerder terecht in de nota opmerkt dat zowel *‘inpatient als outpatient treatment by an internist-hematologist available’* is in Casablanca, waarbij voor de *inpatient treatment*, waarbij de patiënt dus is opgenomen in een ziekenhuis, wordt verwezen naar een ziekenhuis en ook voor de *outpatient treatment* wordt aangegeven waar deze verkregen kan worden in Casablanca, (answer form van 11 december 2013 inzake het request number MA-3132-2013).

- ook uit het Medical Country of Origin rapport van 14 mei 2015, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat er zowel publieke als private ziekenhuizen zijn waar verzoeker de nodige opvolging door een hematoloog en een internist (en een immunoloog) kan verkrijgen.

Uit de afdruk van de websites van de ziekenhuizen blijkt dat het Centre Hospitalier Universitaire Ibn Rochd een publiek ziekenhuis is waarbij de naam van verschillende hematologen en oncologen ook wordt aangegeven, samen met de plaatsen voor consultaties en de adressen voor dringende zorgen. Ook het ziekenhuis Al Azhar in Rabat bestaat met een centrum voor oncologie waar ook oncologen en hematologen werken. Ook in het centrum voor oncologie Nakhil, dat zich ook in Rabat bevindt, is eveneens de nodige gespecialiseerde zorg voorhanden. Verzoeker legt in elk geval niet het minste begin van bewijs voor dat de nodige behandeling niet beschikbaar of ontoegankelijk zou zijn. Hij stelt de hypothetische vraag of de nodige zorg toegankelijk en betaalbaar zal zijn, maar laat verschillende door de arts-adviseur in het advies opgesomde instanties en projecten onbesproken zoals het bestaan van een verplichte ziekteverzekering voor degenen die werken in de publieke en private sector of de “Fondation Mohamed V” voor behoeftigen in de Marokkaanse maatschappij. Verzoeker voert niet aan dat hij niet zou kunnen werken, nu de ziekte in remissie is.

De Raad kan geen verkeerde feitenvaststelling weerhouden, noch een incorrecte of onredelijke beoordeling in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Het enig middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing is in al zijn onderdelen ongegrond.

Tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 september 2015 voert verzoeker in een eerste middel de schending aan van de artikelen 7, 9ter en 13 van de Vreemdelingenwet, van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij licht dit eerste middel toe als volgt:

“Onder de bespreking van de eerste bestreden beslissing werd aangetoond dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet kon besluiten tot weigering van het verzoek tot verblijfsverlenging. Aangezien de eerste bestreden beslissing hiertoe niet kon besluiten, kon aan verzoeker geen bevel gegeven worden om het grondgebied te verlaten. Er dient immers eerst te worden geoordeeld over de aanvraag tot verblijfsverlenging alvorens desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden genomen. Vermits de eerste bestreden beslissing dient te worden vernietigd, ligt een dergelijke beslissing niet voor. Aldus wordt de motiveringsplicht geschonden. Het middel is gegrond.”

In zijn eerste middel voert verzoeker aan dat de tweede bestreden beslissing een volgbeslissing is van de eerste, nu eerst diende beoordeeld te worden of de verlenging van de verblijfsvergunning kon worden toegekend alvorens een bevel af te geven. De Raad volgt dat *in casu* de tweede bestreden beslissing duidelijk een volgbeslissing is van de eerste en nu geen onwettigheid kon worden vastgesteld in hoofde van de eerste bestreden beslissing, heeft dit niet tot gevolg dat een onwettigheid in hoofde van de tweede bestreden beslissing kan weerhouden worden.

Een schending van de motiveringsplicht, noch van de artikelen 7, 9ter en 13 van de Vreemdelingenwet, noch van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet wordt aanvaard.

Het eerste middel is ongegrond.

In zijn tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Hij licht zijn tweede middel toe als volgt:

*“Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:
“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.” In casu blijkt nergens uit de tweede bestreden beslissing dat rekening gehouden werd met het gezins- en familieleven van verzoeker, dan wel met zijn gezondheidstoestand. Artikel 74/13 Vreemdelingenwet wordt geschonden. Het middel is gegrond.”*

Verzoeker erkent in zijn eerste middel uitdrukkelijk dat er een verband bestaat tussen het bestreden bevel en de eerste bestreden beslissing. De Raad volgt dit, nu duidelijk blijkt dat beide bestreden beslissingen genomen zijn op dezelfde dag, door dezelfde attaché en op dezelfde dag werden betekend aan verzoeker. Het is eveneens duidelijk dat nu de gemachtigde in de eerste bestreden beslissing oordeelde op basis van het advies van de ambtenaar-geneesheer dat geen verlenging van de machtiging tot verblijf kon worden toegestaan nu de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland en de omstandigheden waarop de oorspronkelijke machtiging werd toegestaan niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat de machtiging niet langer nodig is, hij bijgevolg een bevel om het grondgebied te verlaten heeft afgegeven. Bijgevolg kan de Raad niet aannemen dat geen rekening zou gehouden zijn met de gezondheidstoestand van verzoeker bij het nemen van het bevel. Wat betreft het rekening houden met het gezins- en familieleven van verzoeker,

toont hij geenszins aan welk belang hij heeft bij dit onderdeel van het tweede middel, nu hij geenszins verduidelijkt met welk gezins- of familieleden de gemachtigde had moeten rekening houden, noch aantoonst dat er gezinsleden zijn die zich in België bevinden.

Ook het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, minstens ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES